

VAASAN KIELIKYLPYUUTISET

ISSN 2343-4031

Vaasan kielikylpy-yhdistys ry
2017

PUHEENJOHTAJAN TERVEISET

Syksy on edennyt reippain askelin viileän kesän jälkeen. Suomella ja kielikylvyllä on juhlavuosi meneillään, koska Suomi täyttää tänä vuonna 100 - vuotta ja Vaasan kielikylpyopetus 30 - vuotta. Tätä on nyt juhlittu viikolla 39 (25—29.9.2017). Juhlaviikon ohjelmasta ja tapahtumista voit lukea enemmän tästä lehdestä. Vaasan Kielikylpy-yhdistys on perustettu syksyllä vuonna 1992 ja on täten nyt 25 - vuotta.

Yhdistys on elinvoimainen ja vaikutusvaltainen vain vahvan jäsenistönsä ansiosta. Jos haluat olla mukana tukemassa ja vaikuttamassa kielikylpyopetukseen, ryhdy yhdistyksen jäseneksi! (jäseneksi ilmoittautumisen ohjeet ja tiedot ovat tämän lehden lopussa)

Voit myös hyödyntää jäsenyyttäsi edelleen: Kielikylpy-yhdistyksen hallitus kaipaa uutta verta ja uusia tuoreita ajatuksia. Monet meistä vanhoista/nykyisistä hallituksen jäsenistä ovat olleet hallituksessa jo useampia vuosia ja toki viihtyvät edelleenkin. Olet aina tervetullut mukaan yhdistyksen hallitustoimintaa, jos haluaa ja intoa riittää. Varsinaiset hallituksen jäsenet vahvistetaan kuitenkin vuosittain yhdistyksen vuosikokouksessa, joka oli nyt 27.9.2017. Uudet hallituksen jäsenet ja yhteystiedot löydät lehden viimeiseltä sivulta.

*Lämpimin syysterveisin,
Susanna Heinonen*

Vuosikokouksessa yhdistys tarjosi kakkukahvit.

DEN SISTA RÄSAN TILLSAMMANS

berättade om svensk kultur. Vi gick till gamla stan och åt i en italiensk pizzeria. Pizzan var otroligt bra! Vi hade också tid att shoppa den här dagen före vi skulle starta vägen hem. Flygen hem gick bra och nästan alla sov!

Den här räsan var vår sista tillsammans. Alla fick många sköna minnen med sig. Vädern var också ganska bra hela tiden och räsan var passligt lång. Räsan var en höjdpunkt och bra slutning till vår lång väg tillsammans!

Lotta Uusimäki, Elina Rajala ja Mari Hatunen

Vi, 9F var tre dagar på en klassräsa i Stockholm. Räsan var jette rolig och tiden gick snabbt. Vi har sett många olika sevärdheter och olika sidor av Stockholm. Nu skall vi berätta lite om vår räsa och hur den började.

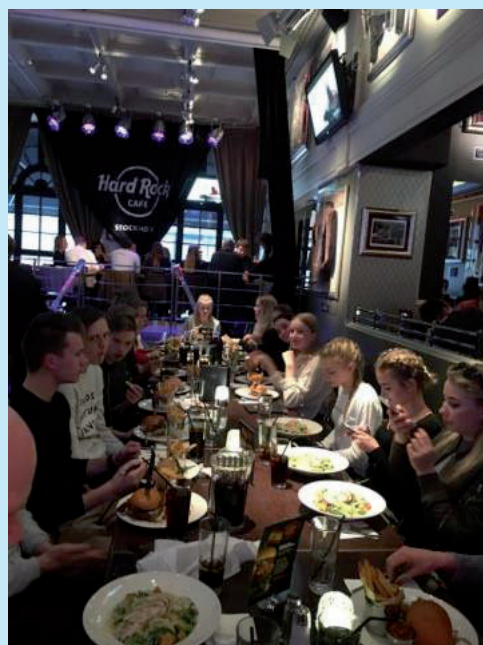
Vi började att samla pengar redan på sjunde klass. Alltid under jultid har vi sålt själv bakad pepparkakshus och julblommor. Dessutom har vi ordnat caffè servering till olika evengemang i skolan och i mataffär. Vi har också fått värdefullt stöd av Språkbadsförening.

Planeringen började genom att leta efter möjliga plats att räsa till. Vi hade flera röstningar över att skal vi fara till Stockholm eller till Umeo eller Åland. Platsen skulle finnas i Sverige, för att vi är en språkbadsklass och kunde använda språket som vi har studerat nästan 11 år. Vår klassföreståndare ville besöka olika museer och vi ville ha fritid och annorlunda aktiviteter. Så vi samlade alla ideer in och det blev en bra schema.

Vägen till Stockholm startade med en bussräsa till Åbo och sedan tog vi en färja till Stockholm. I båten hade vi en bra buffe med många olika maträtter. Dessutom hade vi fritid att använda till t.ex. att shoppa i taxfree eller chilla med kompisar. På morgonen vaknade vi när färjan kom till hamnen och vi tog bussen till hotellet och där åt vi frukost. Under första dagen hade vi en gaidat busstur runt stockholm var vi lärde oss mycket intressant information om stadet. Efteråt besökte vi Mega Zone som är en laser-krig spel.

Andra dagen började med en bra frukost och vi tog vägen till de Kunliga slottet och där hade vi en gaidat tur runt slottet. Slottet var stor och gammal och det var roligt att höra vad olika del av huset representerar. Vi tog en spårvagn till Vasamuseet som handlar av en båt som sjunk några hundra år sedan. På kvällen hade vi bra tid att shoppa! Vi åt middag i Hard Rock Café. Nästan alla åt en biff som var jette smaklig.

På sista natten sov alla ganska lite och det syndes i Nordiska museet, när alla nästan somnade när vår gaid

SPRÅKBADSÅNGEN KAIKUI REWELL CENTERISSÄ

Kuusisataa kielikylpijää esiintyi Rewell Centerissä

”I Vasa stad kan man få bad...”

Syyskuun viimeisenä perjantaina oli jännitystä ilmassa, kun kaikki vaasalaiset kielikylpijät kokoontuivat Rewell Centeriin laulamaan harjoittelemaansa kappaletta. Kielikylpyopettaja Lotta Sundellin johtama kuoro esiintyi bändin säestämänä. Laulussa oli omat säkeistöt päiväkotilaisille, läänkkäriläisille, keskuskoululaisille ja merkkarilaisille, kertosäe oli kaikille yhteinen.

Aluerehtori Kari Nummela lausui tapahtuman avaussanat Rewell Centerissä.

Språkbadsången
 I Vasa stad
 kan man få bad
 i Tropiclandia, simhall och äkta hav.
 Men hör nu på:
 man kan också
 få bada i språk och helt utan bråk!
 Åren går
 i 30 år
 har vi vadat och badat och krålat på!
 Sjung språkbadsång
 fast den är lång
 för det vi gjort är ganska stort
 och tiden går så fort!

Språkbadsången, säv. & san.: Lotta Sundell

Lauluesityksen jälkeen opettajat jakoivat ryhmilleen ilmapallot, joiden kanssa siirryttiin ulos torille. Ulkona pallot päästettiin lähtölaskennan jälkeen ilmaan. Näky ilmaan nousevista turkooseista palloista harmaassa syyssäässä oli mieleenpainuva.

Lähtölaskennan pallojen päästämiseen suorittivat taitavat jumppaajat.

Pallot nousevat rauhallisesti ilmaan harmaassa syyssäässä. (kansikuva)

WASA TEATER: ALADDIN OCH DEN MAGISKA LAMPAN

Keväällä Keskuskoulun 1B- ja 1C-luokat vierailivat Wasa Teaterissa viikolla 18 ja kävivät katsomassa lastennäytelmän *Aladdin och den magiska lampan*. Saimme Kielikylpy-yhdistykseltä hieman avustusta teatterikäyntiin. Koululta otimme mukaan eväspussit, jotka nautimme väliajalla.

Näytelmä alkoi siitä, kun Aladdin oli kouluikäinen poika ja hänen vanhemmillaan ei ollut paljoa rahaa. Perhe joutui tekemään kovasti töitä pärjätäkseen. Sattumusten kautta Aladdin pääsi käsiksi taikalamppuun ja pystyi toivomaan mitä vain halusi. Sekä Aladdin että hänen äitinsä olivat hyvin iloisia, kun rahahuolet olivat poissa ja he pystyivät elämään, miten halusivat lampunhengen toteuttaessa heidän toiveensa. Aladdin näki markkinoilla kauniin sulttaanin prinsessa, johon rakastui, sillä silmäyksellä. Toivomusten kautta Aladdin pääsi prinsessan kanssa naimisiin.

Oppilaiden kanssa keskustelimme teatterin jälkeen näytelmän opetuksesta: vaikka elämässä saisi kaiken mitä haluaa, ei välttämättä ole lopulta onnellinen. Varsinkin jos kaiken saa helposti ja nopeasti. Täytyy tehdä töitä ja nähdä vaivaa unelmiensa eteen.

Näytelmään oli hienosti saatu itämaista tunnelmaa tarkkaan mietityillä äänitehosteilla, lavasteilla ja asuilla. Näytelmän kieli oli myös tarpeeksi selkeää kielikylpyoppilaille, oppilaat pystyivät hienosti seuraamaan näytelmää ja pysyivät juonessa mukana. Koulussa oppilaat saivat myös piirtää piirustuksen jostakin näytelmässä esiintyvistä hahmoista tai asiasta.

1B & Päivi Vierola ja 1C & Salla Pensar

KIELIKYLPYPERHEITÄ KOSKEVA VÄITÖSKIRJATYÖ

Aloitin ruotsin kielen pääaineeseen kuuluvan väitöskirjatyöni tammikuussa 2015 Vaasan yliopiston pohjoismaisten kielten yksikössä. Tutkimukseni käsittelee ruotsin kielen kielikylpyä perheiden näkökulmasta. Kielikylvyn tarjonta riippuu sen kysynnästä perheiden keskuudessa, minkä takia on tärkeää tasaisin väliajoin seurata minkälaiset perheet hakeutuvat kielikylpyyn.

Toteutin keväällä 2016 kielikylpyvanhemmille suunnatun kyselyn, jossa selvitin kielikylvyn valintaan liittyviä tekijöitä sekä käsityksiä ja kokemuksia kielikylpyohjelmasta vanhempien näkökulmasta. Kyselyyn osallistui 357 vanhempaa kahdeksalta eri ruotsin kielen kielikylpyä tarjoavalta paikkakunnalta, mikä ylitti odotukseni. Parhaimmillaan suunnittelen aineistonkeruun toista vaihetta, jossa tarkoitukseni on syventyä kielikylpyperheiden kokemuksiin.

Tutkimukseni on osa kielikylvyn professorin Siv Björklundin johtamaa tutkimushanketta ”Samverkan mellan språklig praxis, flerspråkig identitet och språkideologi”. Hankkeen tarkoituksena on tutkia kielilisten käytänteiden, monikielisen identiteetin ja kielideologioiden vuorovaikutusta kielikylvyssä. Hanketta rahoittaa Svenska litteratursällskapet i Finland.

*Pia Hirvonen
Tohtoriopiskelija*

Pohjoismaisten kielten yksikkö, Vaasan yliopisto

UUSI KIELIKYLPYJULKAISU

Vaasan ja Suomen kielikylvyn 30-vuotisjuhlavuonna 2017, ilmestyy juhlavuoden kunniaksi uusi kielikylpyjulkaisu. Julkaisu on muodoltaan tutkimusraportti ja sen nimi on ”*Kielikylpy on osa minua.*” *Tidigare språkbadslever om sina språk* (suomeksi ”*Kielikylpy on osa minua.*” *Entiset kielikylpyoppilaat kielistään*). Tutkimusraportin tekijät ovat **Sannina Sjöberg**, projektitutkija Vaasan yliopistolla, ja **Mia West**, kielikylpyopettaja Keskuskoulussa Vaasassa. Julkaisu on kaksikielinen (ruotsi-suomi).

Tutkimusraportti selvittää mitä kielikylpyoppilaiden kielitaidoille, kielenkäytölle ja asenteille tapahtuu kielikylvyn jälkeen. Keskeistä tutkimuksessa on entisten kielikylpyoppilaiden oma näkemys kielitaidostaan, missä määrin he tällä hetkellä käyttävät ruotsia ja minkälaiset asenteet heillä on ruotsin kieltä ja kielikylpyopetusta kohtaan. Lisäksi selvitetään entisten kielikylpyoppilaiden kielenkäyttöä ja kielitaitoja oman käsityksen mukaan myös muissa kielissä.

Tutkimuksen tiedonantajat ovat 103 entistä kielikylpyoppilasta, jotka ovat osallistuneet kielikylpyopetukseen kielikylpykouluissa ympäri Suomea ja saattaneet kielikylpyopetuksen päätökseen vuosina 1997–2015. Lähes kolmasosa tiedonantajista (65) on osallistunut kielikylpyopetukseen Vaasassa. Julkaisu on saatavilla verkossa.

*Sannina Sjöberg
Projektitutkija*

Pohjoismaisten kielten yksikkö, Vaasan yliopisto

[LINKKI JULKAISUUN](#)

KIELIKYLPYSEMINAARI

Kielikylvyn juhlaviikko huipentui Vaasa-opistossa pidettyyn juhlaseminaariin, jonka avasi sivistystoimenjohtaja Christina Knookala. Aloituspuheenvuorossa professori Siv Björklund ja dosentti Karita Mård-Mietinen muistelivat kielikylpyutisointia 1980-luvulta tähän päivään. Yliopistonlehtori Tina Hickey (University College Dublin) kertoi nykypäivän haasteista

kielikylpykoulutuksessa. Yliopistonopettaja ja kielikylpyäiti Elina Nevasaari kuvaili, miten kielikylvyssä aloittaminen on näkynyt perheen arjessa ja lapsen kielen kehityksessä. Apulaisprofessori Cécile Sabatier (Simon Fraser University) esitteli kielikylvyssä oppimista ja opettamista kielimaisemien näkökulmasta. Seminaari päättyi kiitospuheenvuoroihin ja päätössanoihin.

*Teksti Elina Nevasaari
Kuvat Susanna Heinonen*

LEIRIKOULUSEIKKAILU 6 B

VAASA - NORRBYSKÄR - UUMAJA – VAASA

Poimintoja opettaja Kari Sahan Blogista, joka on kirjoitettu päiväkirjamuodossa.

Sunnuntaina 17.9.2017

Seikkailumme alkaa Vaasan satamasta sunnuntaina kello 7:15.

Tällöin kokoonnuimme terminaalin. Sää tiedotusta tutkimme koko edeltäneen viikon, jotta oli pieni kutina matkustussäästä.

Holmsundin satamassa meitä odotti bussi, joka vei meidät Norrbyhyn. Lautta ”Norrbyuskär” vei meidät 12 minuutissa leirokoulumme saareen. Matka jatkui sieltä

apostolinkyydillä. Likat vetivät yhtä tavarakärryä ja pojat toista. Kilpailu alkoi mutta, siihen oli puututtava, koska vahingonmahdollisuus oli enemmän kuin pieni.

Holmsundin satamassa meitä odotti bussi, joka vei meidät Norrbyhyn. Lautta ”Norrbyuskär” vei meidät 12 minuutissa leirokoulumme saareen. Matka jatkui sieltä apostolinkyydillä. Likat vetivät yhtä tavarakärryä ja pojat toista. Kilpailu alkoi mutta, siihen oli puututtava, koska vahingonmahdollisuus oli enemmän kuin pieni.

Majoitumme Tomtebo -nimiseen punaiseen, kaksikerroksiseen taloon. Huoneet olivat viileitä ja lattiat koleita. Ensitöiksemme laitoimme lämmityksen päälle joka huoneessa. Pedattiin sängyt ja purettiin hieman tavaroitamme. Muksut lähtivät pienissä ryhmissä tutkimaan ympäristöä. Hetken kuluttua saimme jalkapallon ja koriksen, joita pojat lähtivät pelaamaan. Joillakin tyttöillä oli huoneen sisustus menossa kun kiersin huoneita. Toiset pelaisivat puhelimillaan ja kaikilla tuntui olevan puuhaa.

Illan härtyessä otimme taskulamput mukaan ja lähdimme läheisen jalkapallokentän läheisyydessä olevan geokätkön metsästyksen. Hetken aikaa gps pyöri ja 0-piste vaihteli mutta kun mietimme missä voi talvi-lyödyttävä kätkö olla kun paikalla oli koivuja, leppiä ja kaksi kuusta. Näillä tiedoilla kätkö löytyi nopeasti pilkkopimeässä. Lepakoita lenteli taskulampuista tulneiden valokeilojen läpi kun kävelimme takaisin majataloa kohti. Nyt olikin jo aika mennä iltapalalle.

Iltapalalla oli väsyneitä ilmeitä ja osa jo kysyikin, josko saisi mennä nukkumaan, joten iltabrii faus ja iltatimet ja nukkumaan. Yksi punkkikin löytyi. Talo hiljeni varsin nopeasti.

Maanantai 18.9.2017

Ensimmäiset aamuliikkeet kuuluivat klo. 6. Tämä laukaisi ketjureaktion ja pian oli talossa liikettä. Onneksi olivat vielä sen verran väsyneitä, että kaikki wc-kävijätkin pääsivät takaisin unen makuun. Aamuliikehdintä alkoi uudestaan klo. 7 ja valoakin alkoi ikkunoista jo näkyä enemmän. Nyt on aika mennä aamiaiselle ja sitten leirikouluarki alkakoon.

Aamiaisella oli kaurapuurot, murot ja myslit, teetä ja kahvia ja muutamaa leipäsorttia. Monet oppilaat ottivat aimo annoksen puuroa ja pöytäkeskusteluista kuulin "tää omenahillo on tosi hyvää". Keittiöapulauset suoriutuivat vaativasta tehtävästään nopeasti, ja usein keittäjämme Rolf sanoikin, ettei esimerkiksi leipiä tarvitse ottaa pois, koska ohjaajat tulevat vielä syömään.

Ohjelman muutoksia tuli muutama tässä vaiheessa, mutta asioilla on tapana järjestyä ;) Otimme melat kanton ja suuntasimme kanooteille. Omin neuvoin ohjeistimme kanootin käsittelyn ja vesiturvallisuuden sekä pääsimme melomaan lähes tyynessä säässä. Aloitimme 20-50 cm matalassa lahdenpoukamassa muuta-

malla harjoituksella. Meloimme hetken vapaasti, jotta saisimme tuntuman kanoottiin. Tämän jälkeen pyysin porukan kasaan. Pysähtyminen onnistui pieneen ryhmään törmäilemättä. Sitten koko joukko jonossa Lissun ja minun perässä lähdimme liikkeelle. Ensin suuri kaarros, jotta saatiin porukka jonoksi ja sitten nokka kohti lahden ulosmenoväylää, joka oli noin kolme metriä leveä uoma. Rauhallisesti meloimme Lissun kanssa uoman läpi ja kun tulimme hieman suuremmalle lahdelle käännyimme ja huomasimme, että perässämme oli kanoottijono ottanut siksak-muodon ja osa pareista tuli tiheämmän kaislikon läpi.

Kokosimme kaikki taas kasaan ja katselimme hieman ympärillemme. Edessämme oli proomut, joiden välistä reittimme oli menevä. Juha lähti kärkimieheksi ja Lissu ja minä jäimme pitämään perää. Nikon ja Esan kanoottiin oli eksynyt salamatkustaja. Pojat lakkasivat melomasta ja soivat kanootissa lattialle. Viereisestä kanootista huudahdettiin "Nikon ja Esan kanootissa on joku rotta!" Päästyäni lähemmäs Niko kertoi sen olevan pieni hiiri, näyttäen etusormen ja peukalon välissä noin viisi senttimetriä. Hiirtä ei tosin näkynyt kun pääsin heidän luokseen. Jatkoimme matkaa ja ohitimme proomuja ja välillä menimme kahden proomun välistä. Matkan aikana piti välillä ottaa melat kanoottiin sisälle väylän ahtauden takia ja työnnellä käsin proomujen kyljistä vauhtia. Lopulta tulimme viimeisen proomuparin luo ja pystyimme mahtumaan noin puoleen väliin aukkoon, kun kanootin reunat osuivat proomujen kylkiin. Ei auttanut muu kuin peruuttaa, kääntää kanootit melko pienessä tilassa yksi kerrallaan ja suunnata samaa reittiä takaisin. Harmittaa valtavasti, koska tuosta aukosta näkyi proomusokkelon loppu ja avointa vettä.

Kun kaikki olimme taas väljemmillä vesillä Nikon takaa hyppäsi tuo pieni päästäinen kanootista ja se juoksi vedessä ollutta köyttä pitkin maata kohden. Juoksu vaihtui uintiin ja katselimme ihmeissämme kuinka päästäinen ui kuin mikäkin Tarzan jättäen jälkeensä pienen aallokon. Päästäinen pääsi rannan läheisyydessä olleelle kivelle vaivoin ja huilasi hiukan. Siitä se jatkoi viimeisen puoli metriä kadoten metsään. Melojat kanootissa ja sen ympärillä seurasivat tämän pienen veijarin yllättävän nopeaa uintia. Helpotuimme kun se pääsi huilaamaan kivelle. Seuraavassa hetkessä se jo loikkasi uudestaan veteen kadotakseen metsän suojaan.

Kanooteilla melominen tuntui mukavalta ja oppilaat oppivat hallitsemaan kanoottejaan varmemmin. Päästyämme alkulahdelle meloimme vielä jonkun aikaan ristiin rastiin. Kanoottikunta toisen jälkeen meloi maihin ja nosti kanootit takaisin niille varattuun paikkaan. Useampi oppilas oli kanootissa ensimmäistä kertaa mutta kaikki kommentit olivat "kivaa". Osa oppilaisista, luokan toinen puolisko oli kahden ohjaajan kanssa tekemässä eri yhteistyö ja ryhmäharjoituksia. Tähän me aikuiset päätimme laittaa oppilaat kokonaan ilman meitä "tulkkeja". Itse en tarkalleen tiedä, mitä kaikkea ryhmä ehti tehdä, joten siitä en voi enempää kirjoittaa. Mutta, elämysmatkailu jatkui iltamyöhään.

Tiistai 19.9.2017

Purjehdusta oli tarjolla "BUG" tyyppisillä veineillä. Hanna ja Kaj opasti meitä purjehduksen saloista. Tuulen suunta ja purjeen asento olivat tärkeitä ottaa huomioon. Valittiin parit ja otettiin purjeet ja muut tarvikkeet kantaan ja suuntasimme kohti perjehduslahtea. Tuuli oli puuskainen ja tuo 10 m/s oli siinä ja siinä, ettei purjehdusta peruttu. Päätimme kuitenkin kokeilla koska laituri oli melko hyvin tuulen suojassa. Hieman ulempana nuo puuskat tempoilivat arvaamattomasti ja oppilaat ohjeistettiin pysymään poissa sieltä. Veneiden rikkaukseen (Då båtarna vart färdigt riggade) jälkeen oli aika näyttää mallisuoritus. Kaj oli hieman kookas seilaaja mutta hän klaarasi mallisuorituksen ja oli aika päästä pienet kapteenit irti yksi venekunta kerrallaan. Lissu ja Juulia, Esa ja Niko, Liisa ja Silja, Tee-mu ja Valo, Lauri ja Helmi olivat valmiit lähtemään. Silja ja Liisa lähtivät liikkeelle ja tuuli osui purjeisiin ja bugi lähti kiittämään aaltojen suuntaan. Hetken päästä he tekivät jyrkähkön käännöksen oikealle ja puomi vaihtoi puolta. Vene hieman horjahti ja tytöiltä pääsi joitain ääniefektejä. Muissa veneissä katseet olivat kuin naulatut tuohon veneeseen ja miten he pärjäsivät. Seuraavana liikkeellä päästettiin Juulia ja Lissu. Alku samalla lailla rauhallisesti ja hetken aikaa purjehduttuaan he pääsivät jo hieman pidemmälle. Kari ja Hanna-ohjaaja olivat moottoriveneellä auttamassa ja neuvo-

massa purjehtijoita. Sitten oli seuraavan venekunnan aika lähteä. Lauri ja Helmi purjehtivat määrätietoisesti vastarantaa kohden ja kun he tulivat kohtaan, jonka Hanna oli hetkeä aiemmin kertonut olevan purjehtimiseen liian matala he kääntyivät vastakkaiseen suuntaan. Puomia väistäen, skuutti-naru hallinnassa matka jatkui rauhalliseen ja varmaan tyyliin.

Oli aika lähetellä seuraavaa venekuntaa laiturista vesille kun yksi huomattavasti voimakkaampi tuulenpuuska aiheutti hämminkiä. Laiturissa odottavat purjehtijat heilahtivat veneissään kun veneet kallistuivat yllättäin. Liisa ja Silja olivat lähellä laituria ja heidänkin veneensä hörppäsi vettä tyttöjen hieman kiljahdellessa. Lissu ja Juulia olivat kääntyneet juuri takaisin päin ja tuulenpuuska vei heitä kohti aluetta, jossa oli tuo matalikko. Laiturissa olevat veneet pidettiin laiturissa ja katsottiin missä tarvittaisiin apua. Moottoriveneestä näimme Laurin ja Helmin olevan tilanteen tasalla ja he pystyivät pitämään veneensä kurssissa. Vuoroin he kääntyivät paapuriin ja vuoroin tyyppuriin. Väistelijät puomia ja seilasivat rauhallisen näköisesti.

Liisa ja Silja pääsivät omin avuin takaisin laiturin missä Kaj auttoi heidät maihin. Lissulla ja Juulialla tulin aamun erikoisin ongelma. Tuulenpuuska tempaisi purjeen täyteen ilmaa ja vene keinahti reippaasti.

Vene oli tuolloin tuolla matalikossa. Seuraava puuska nykäisi puomin irti mastosta ja tytöt uskoivat päätyvänsä uimaan. Kirkumiset ja säihkähtäneet ilmeet rauhoittuivat kun tulimme moottoriveneellä viereen ja he kapusivat purjeveneestä moottoriveneeseen. Hanna kiipesi purjeveneeseen ja laittoi puomin paikoilleen ja purjehti takaisin laiturin.

Tänä aikana oli Helmi ja Lauri kääntäneet oman veneensä takaisin laituria kohti ja he tulivat rauhallisesti kryssaten vastatuuleen omin avuin takaisin laiturin. Heidän yhteistyö näytti toimivan saumattomasti. Valo ja Lauri halusivat vielä lähteä pienelle kierrokselle ja rauhallisuus ja osaaminen näkyi merikarhujen jokaisessa liikkeessä. Hieman meitä aikuisia ihmetytti kun selkä oli menosuuntaan mutta siitä ei ollut haittaa kun pojat tekivät mallikelpoisen suorituksen haastavissa oloissa.

Aamuryhmän purjehdushetki päättyi pieneen piiriin ja läpikäyntiin Hannan ja Kajin kanssa. Ohjaajat kehuivat ryhmää ja nostivat esille sen, että on todella hyvä tietää omat rajansa ja mitä haluaa tehdä. Tosin esiin tuli myös, ettei kannata luovuttaa ennen kuin on yrittänyt tai kokeillut.

Toinen puoliska luokasta oli samaan aikaan kiipeilytornissa, joka on non 200 m päässä purjeduspaikalta. Kiipeily alkoi molemmilla ryhmillä kapuamalla ylös

torniin, pitkin puisia jyrkkiä rappusia. Huipulta avautui hieno merimaisema Suomen suuntaan. Jokainen tietysti kurkasi myös laidan yli alaspäin ja totesi, että pudotus on paljon hurjempi ylhäältäpäin katsottuna. Muutama sanoi pelkäävänsä korkeita paikkoja, mutta niin vaan ylhäällä nauttivat hekin näkemästään. Itse kiipeilytorni on ollut alun alkaen Ruotsin korkein ulkoilmatorni, ulottuen korkeimmasta kohdastaan noin 20 metriin. Kiipeilyseinän korkeus on noin 18 metriä. Tornista laskeutumisen jälkeen aloitettiin sillä, että kaikki piirsivät maahan ”turvallisuuksympyrän”. Sen avulla kukin mietti, milloin tuntee olonsa turvalliseksi, miltä tuntuu kun haastaa itseään jonkun verran ja milloin tulee tunne täydestä paniikista. Ja sitten turvallisuusopastus, valjaat päälle, kypärä päähän ja kiipeämään. Muutama kyllä aluksi empi uskaltavatko kokeilla ollenkaan, mutta rohkaistuivat kuitenkin yrittämään. Suurimman takinkäännon teki Senni, joka aluksi riisui kiipeilyvaljaansa pois eikä luvannut ollenkaan kiivetä. Hetken mietittyään hän puki valjaat uudelleen päälle ja kiipesi huipulle saakka. Jokainen eteni taitojensa mukaan ja suoriutui hienosti osuudestaan. Kaikki joutuivat miettimään tahoillaan minne astua ja mistä saada seuraavaksi hyvä ote

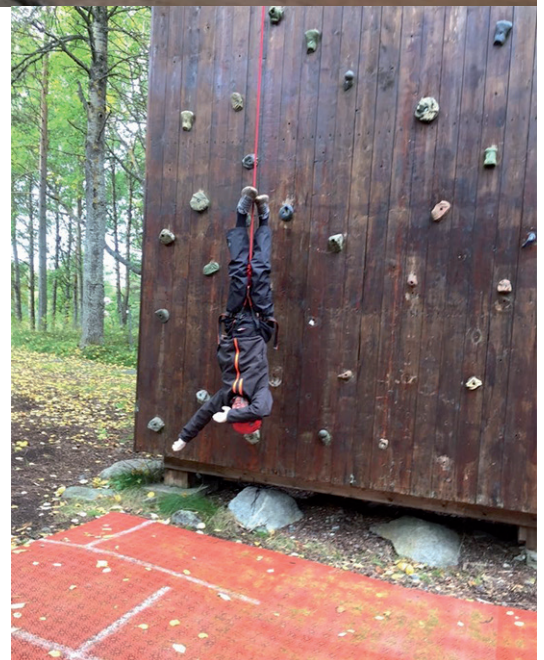

ponnistaa itsensä ylöspäin. Myös alhaalla olijat kannustivat ja antoivat kiipeilijälle vinkkejä miten edetä. Oli hienoa nähdä ryhmähenki, kuinka kaikki tsemppasivat toisiaan ja hurrasivat kaikille, huolimatta siitä kuinka korkealle kukin uskalsi nousta. Noin puolet luokasta kävi ylhäällä asti ja kaikki laskeutuivat alas aplodien saattelemana. Hymyt olivat herkässä ja high fivet vaihdettiin kavereiden kanssa. Kaikki jotka halusivat, saivat kiivetä toisenkin kerran ja kaikki heistä kiipesivät korkeammalle kuin ensimmäisellä kerralla. Lopuksi mietittiin ryhmän kanssa yhdessä ”turvallisuussympyrää” uudelleen ja keskusteltiin siitä, miten itsensä voittaminen suurensi jokaisen omaa turva-aluetta.

*Hymyt olivat
herkässä ja
high fivet
vaihdettiin
kavereiden kanssa.*

Viimeinen koko päivä alkoi hiljaisuudella. Karin heräyskello ehti olla herättävänä vaikka hän oli jo ollut 10 minuuttia hereillä. Talo oli hiljainen. Aamiaiselle oli aikaa 30 minuuttia. Hieman kolistellen Kari teki aamutoimensa. Miska, Veeti ja Roy nukkuivat sikeästi. Samoin naapurihuoneen Kalle, Eeli ja Matias. Yläkerrasta kuului kuisketta ja liikehdintää. Valo, Lauri ja Teemu venyttelivät väsyneen näköisinä kun kävin heitä herättelemässä. Ei mennyt kauaa kun talo oli taas hereillä, lukuunottamatta EMK-huonetta. Kari soiteli siellä Beatlexen Sgt. Pepperin alkusoittoa (Good Morning, Good Morning, Good Morning, Good.). Ei mitään reaktiota näissä edellispäivien energiapakkauksissa. Hieman heitä ravitettuaan he avasivat silmänsä mutta ruokailuun lähtö kesti parikymmentä minuuttia ja muut olivat jo olleet hetken syömässä. Valon lämpö oli hieman alempi ja hän tuli aamupalalle. Hän lepäsi vielä aamupäivän ohjelman mutta iltapäivällä puuttuaan monta vaatekerrosta päällensä hän osallistui jousiammuntaan.

Turvallisuusohjeet ja sitten oli vihdoinkin aika aloittaa korkeaseikkailurata. Oppilaat olivat jaettu pareihin, joista toinen kiipesi vuorollaan ylös radalle ja toinen valvoi tämän tekevän turvallisuussäännösten mukaisesti. Kaikilla oli omat parit ja homma tuntui olevan selvä kaikille. Radalla oltiin noin neljän metrin korkeudessa ja ylitettiin erilaisia esteitä. Kohteena oli päästä päätepisteelle, joka oli kuuden metrin korkeudessa oleva lava, useamman esteen takana. Tuonne lavalle päästyään oli mahdollisuus valita narutikkaat / köyden varassa laskeutuminen tai "Stora gungan", jossa hypättiin tuolta kuudesta metrillä vaijerin varassa keinumaa. (tarkennuksi tulossa, löytyy jo WA:sta). Muutama onnistui kirkaisemaan vauhdin huumasta. Tuon tolpan päässä ollut ohjaaja, Malou näytti olevan kylmissään oltuaan 1,5 tuntia tolpan nokassa. Molemmat tämän ryhmän huoltajatkin uskaltautuivat tuonne ylös nostamaan pulsejaan kunnes oli aika poistua etuoikealle.

Toinen ryhmä oli ampumassa jousipyssyillä ja tälle varattu alue oli hieman vähemmän tuulen armoilla vaikka olikin lähempänä rantaa. Rantakarikolle iskiivät melko kookkaat vaahtopäiset aallot, joiden roiskeet kulkivat tuulen mukana pitkälle maihin. Jousipyssyllä ampuminen oli järjestetty hieman säästellen ja tämä aiheutti sen, että nuolia sai etsiä taulujen takaa metsästä useamman kerran. Sade kasteli niin ampuja kuin välineet. Nuolissa olevat sulat irtosivat monesta nuolesta jo ensimmäisillä laukauksilla. Suuri osa nuolista oli ilman sulkia kun ampuminen loppui. Myös täällä nuo ajoittaiset sadekuurot kylmettivät mahdolliset tulevaisuuden Robin Hoodit. Kaj oli tietoinen asiasta ja osa vähemmän innostuneista lähtikin lämmittelemään aiemmin kun taas innokkaimmat Sherwoodilaiset jatkoivat taitojensa hiomista.

Lounaan jälkeen oli vaihto. Korkeaseikkailuradan valjaiden solmiminen tehtiin kappelissa sisätiloissa, jottei kiipeilijöiden olisi niin kylmä kun oma vuoro tulisi kiivetä. Muutama ohje ja harjoitus ennen radalle pääsyä. Hyväntuulinen Miska nauratti ja onnistui kuuluvalla äänellään kertomaan lähitaloissa asuville "Första av, första på - Andra av, andra på".

Hyvin kuuluvalla äänellä sanotut sanat kuuluivat hyvin Miskan parille, Sennille, joka seisoj radan alla tarkistaen turvaköysien oikeat kiinnitykset. Koko ryhmä meni radan läpi ja ohjaajat ihmettelivät kuinka kaikki osasivat suuressa keinussa olla kirkaisematta. Kalle lupasi viimeisenä ollessaan hoitaa tuon kirkaisun, mutta kun hän otti askeleen tuolta tasanteelta hänen kirkaisuunsa jäi puuttumaan.

Valjaiden purku tehtiin kappelissa ja sitten olikin jo aika mennä taas syömään. Päivällinen oli hieman erikoisesti maustettua paistettua possunlihaa ja kuori-perunat. Päivällisen jälkeen oli hetki aikaa ennen kuin Markan aukaisisi ovensa ja minuuttia vaille jonossa olikin taas kahdeksan oppilasta ja pari huoltajaa. Rappusissa limsatölkkikolari ja oli aika käyttää tämän matkan toinen kylmäpussi. Lissu oli liukastunut villasukillaan rappusissa ja kopsauttanut polvensa kaatuessaan.

Tämän jälkeen oli tarjolla iltakävely, joka tällä kertaa oltiin suunniteltu saaren eteläisimmän kärjen valloittamiseen. Matkan aikana alkoi taas tihkuttamaan ja iltakin pimeni taskulamppukeliksi jo ennen kohteeseen saapumista. Saaren eteläisin kärki näkyi ja aallot löivät kivikon yli muodostaen valkoisia vaahtopäitä. Hämärässä oli kuitenkin sen verran valoa, että huomasimme melko kookkaan eläimen katsovan meitä noin 20 m päässä. Taskulampuilla valotimme ja yhteisymmärryksessä tulimme siihen lopputulokseen, että tuo eläin oli poro. Se yritti ohittaa meidät ensin oikealta mutta perääntyä ja yritti toiselta puolelta onnistuen jättämään meidät ihmettelemään miten näin pienellä saarella oli poro.

Tultuamme kävelyt mietimme mitä tekisimme niille vaahtokarkeille, jotka Kari oli tuonut iltanuotion äärellä grillattavaksi. Etsimme oivan paikan kappelin yläkerrassa olevasta rauhoittumisen tila - nimisestä huoneesta. Valmistelimme tilan kynttilän valolla ja patjoilla. Haimme keittiöstä haarukoita, joilla voisimme lämmittää vaahtokarkit kynttilän liekin yläpuolella. Kun kaikki oli valmista, oli aika lähettää muutama mystinen viesti oppilaille.

Kaikki kokoon, taskulamput, lämmintä vaatetta sisätiläkäyttöä varten

Tulkaa kaikki kappelin ulko-ovelle tulematta sisään.

Astukaa sisään, riisukaan kengät ja tulkaa yläkertaan, olkaa aivan hiljaa.

Päivi ja Katri olivat olleet tietämättömän näköisiä oppilaiden heiltä kysellessä näistä merkillisistä viesteistä. Kun oppilaat olivat kynttilävalaistun rappukäytävän

yläpäässä aivan hiljaa, avasimme oven ja ohjasimme heidät lattialla oleville istumapaikoille. Oli aika tämän seikkailun viimeiselle iltamiitille. Kari sai mahdollisuuden kiittää kaikkia rauhallisessa tilassa ja hieman yllättävässä paikassa. Kävimme yhdessä läpi huomista aikataulua ja kotimatkaa. Tämän jälkeen kaikille jaettiin Niinan ruokalasta luvatta lainaamat haarukat. Rolf oli ehtinyt mennä nukkumaan kun haarukat haettiin. Juha oli sytytellyt kynttilöitä. Oppilaille valkeni mitä haarukalla piti tehdä kun Kari otti esiin neljä pussillista vaahtokarkkeja. Niina näytti miten tuo lämmitetään kynttilän liekin yläpuolella. Oppilaat saivat syödä noita oman harkinnan mukaan.

Torstai 29.9.2017

Aamiaisen jälkeen taivas oli pilvinen ja tuulta oli vielä säästynyt eiliseltä. Tuuli tosin oli rauhoittunut mutta se puhalsi kuitenkin niin hyvin, että pilvet repeilivät ja saimme aurinkoisen sään lämmittävällä auringolla. Kaikki matkatavarat lastattiin kärryihin ja talon siivous alkoi. Suuri osa pojista säntäsi koriskentälle pelaamaan viimeisen erän. Sää salli t-paitasillaan pelaamisen ensimmäistä kertaa koko viikon aikana. Kari valokuvasi ja keräsi viimeisiä tiedonjyvä leirikoulupaikasta ja oppilaiden ajatuksista. Juha osallistui poikien peliin. Oppilaat muut oppilaat autoivat kärryihin viimeiset laukut ja siirsivät kärry hieman etäämmälle mökistä, jotta siivoukseen osallistuvat saivat rauhassa liikkua rappusilla kihveleiden ja viimeisten roskapussien kanssa. Talon siivoukseen olimme saaneet mielestämme turhan tiukat ohjeet. Leirikeskukseen kausi oli päätty-mässä ja loppusiivouksen tekeminen kuuluu ymmärtääksemme paikan omistajalle. Siivosimme tietenkin talon parempaan kuntoon kuin mitä se oli ollut ennen meidän tuloa.

Kohta saimme ok merkin ja oli aika lähteä kotimat-kalle. Viestikatkot olivat puuttuneet tähänkin. Meille oli viimeisen ohjelman mukaan tullut tieto, että laut-ta on paikalla 11:45. Meille jäisi siis aikaa tehdä vielä yksi sisään murtautuminen museoalueelle. Kävimme pienen historian oppitunnin pitämässä museoalueen koulussa, joka on pienoismalli (suhteessa 1:2) saaren koulurakennukseen, joka on tuon pitkän tien toisessa päädyssä.

Hetken ehdimme olla tuolla museoalueella, kun Karin puhelin soi. Meidän bussi ja lautta olivatkin jo valmiina meitä odottamassa, ihan niin kuin olimme pyytäneet.

Uumajaan ajaessamme matkamme kulki ruotsalaisen huonekaluyrityksen ohi ja bussin takaosasta kuului huokailuja "Ikeaaan", "me halutaan Ikeaaaaaan". Nuo hiljaiset äänet huvittivat meitä aikuisia ja pian kuului toisenlainen huokaisuääni useammasta suusta "lihapullia". Ajoimme kuitenkin ohi ja pysähdyimme muutaman minuutin päästä keskustaan. Bussi lähtisi takaisin tasan klo 16:00, joten tarkistimme kellot, ettei kellään ollut Suomen ajassa. Herätys/muistutus laitettiin puhelimiin 15:30 ja kun Kari kysyi varmistukseksi vielä, että onko kaikilla rahaa snägarillä käyntiin oli kaikki sitä mieltä että on. Onneksi Kari käänsi vielä kysymyksen "Onko joku, jolla ei ole rahaa ruokaan?". Sieltä löytyi yksi... Hänelle lainattiin rahaa ja varmistettiin hänenkin ruokailunsa onnistuminen. Oli aika vapauttaa Uumajan valloittajat. Pienissä ryhmissä liikkuvat oppilaat löysivät nopeasti haluamansa kaupat, ruokalait, kahvilat ja mitä nyt sitten löysivätkään. Aikuiset suuntasivat kiinalaiseen ravintolaan ja nauttivat ruokailustaan jälleen kerran rauhassa ja mukavassa

seurassa. Luokan whatsappiin alkoi tulla kuvia eri ruokapaikoista ja pystyimme jälleen olemaan iloisia tekniikan antamasta mahdollisuudesta viestitellä.

Puhelimien hälytysajan jälkeen alkoi oppilaita ja huoltajia tulla takaisin bussin lähtöpaikalle. Kaikenmoisia ostoksia oli tehty. Puseroita, kaiuttimia ja kuulokkeet, karkkia, kynttilöitä jne. Rahaa oli monella vielä jäljellä laivan karkkiostoksia varten. Bussi tuli ajallaan ja huomasimme, että kuski oli vaihtunut. Oppilaat kysyivät oliko heidän tavaransa vielä tallessa bussin säilytystiloissa. Kuski sanoi ettei ollut kuullut, että olisi ollut tavaroita ja oli pahoillaan ja meinasi lähteä hakemaan toisen bussin. Tarkisti kuitenkin oppilaiden kansaa tavaratilat ja oppilaiden helpotus oli suuri kun tutut matkatavarat olivat tallessa. Bussimatka alkoi kuskin sanoessa "Alla lägger på bältet. Jag har många kameror i bussen så jag ser nog om ni inte har bältet på er. Och du, killen men läsburken där bak i bussen. Var försiktig med den där. . . . Bra. Då är vi färdiga för att köra er till färjan."

Skoolasimme onnistuneelle matkalle, hyvälle seuralle, kivoille oppilaille ja ryhmähengelle. Osa oppilaista haki nakkeja ja lihapullia, toiset ottivat muitakin herkullisia ruokia. Limsaa ja mehua sai juoda. Jälkiruokia oli montaa eri lajia. Sorbetti oli suosittu jälkiruoka. Fazerin suklaakarkkeja, muutamaa eri kakkua, panakottaa ja muitakin ihania jälkiruokia moni uskalsi maistaa. Ennen kuin oppilaat saivat luvan poistua, oli ohjelmassa koko matkan toiseksi viimeinen ohjelma-numero. Syntymäpäiväänsä viettävä Veeti sai kuulla kavereiden laulavan hänelle "Ja må han leva".

Teillä on MAHTAVAT muksut. Olen onnekas kun olen saanut olla heidän kanssaan nämä menneet viisi vuotta ja saan vielä jatkaa tämän lukuvuoden. Mitä tapahtuukaan kaiken tämän jälkeen???

Kari Saha

"Satunnainen bloggaja"

*Det är så roligt att
vara på bra humör för
man blir glad av det.*

Tarina I

Maanantaina menimme bussilla Kokkolaan. Menimme jonkun oudon mummelin luo syömään lounasta. (Ps. Oon vieläkin räynnä siitä!) Sen jälkeen me kävelimme johonkin seinäkiipeilemään ja sen jälkeen me menimme ampumaan jousipyssyillä. Sitten me menimme Villa Elbaan. Siellä veimme tavarat mökkeihin ja menimme syömään välipalaa. Siitä päivästä en muista enempää!

Tiistaina meidät herätettiin ja sitten me menimme syömään aamupalaa. Aamupalaksi oli leipää, muroja, mehua ja puuroa. Sitten meillä oli merentutkimusta, jossa me keräsimme kaikkia pikkueläimiä merestä. Sitten me otimme planktontestin. Sitten me katsoimme niitä mikroskooppilla. Puolet luokasta oli sillä välin melomassa. He kävivät kääntymässä asuntomessualueen rannassa.

Torstaina olimme olleet leirikoulussa jo kolme päivää. Nukuimme vain 4 tuntia, koska eräät tulivat ikkunasta sisään niin, että ikkuna natisi ja kaikki heräsivät siihen. Eedit hyppäsi yhtäkkiä sängystä ja alkoi juosta ympyrää ja samaan aikaan hän huusi: "Apua, tänne

murtaudutaan!" Samaan aikaan mainitsemattoman henkilön pää ilmestyi ikkunasta. Toinen viidestä henkilöstä oli jo ehtinyt olohuoneeseen tölläämään telkkua, josta tuuli just sillä hetkellä "My little pony". Henkilö lauloi tunnuslaulun sanasta sanaan: "En tuntenut mä ollenkaan ystävää, My little ponyyyy..." Henkilö, joka oli äskettäin kurkkinut ikkunasta, oli sillä välin kerennyt meidän huoneeseen ja totesi sitten: "Me ei sit oltu täällä." Matte heräsi siihen ja ihmeteli, että mitä täällä tapahtuu. Salamyhkäinen henkilö reagoi siihen niin, että sen piti päästää pienet "leijat", jotka haisutti koko mökin! Laura ja Enni heräsivät hirveään lemuun. Lopuksi päädyimme katsomaan telkkua ja sen jälkeen menimme trampalle noin klo 7 aamulla, eli salamyhkäiset henkilöt herättivät meidät klo 6 aamulla!

Päivällä meillä oli pakohuone ja korikiipeily. Palkohuoneessa oli täysin pimeä pieni labyrintti. Korikiipeilyssä meidän luokan ennätys oli 30 koria. Meillä oli puhelinaika iltaisin klo 20-21.30. Muun ajan puhelimet olivat puhelinparkissa. Perjantaina oli loppulystit ja sitten lähdimme kotiin.

Tarina II

Lähdimme Kokkolaan 28.8 bussilla. Kun saavuimme perille, kävelimme Laivurin taloon syömään. Ruoan jälkeen menimme Urheilutalolle seinäkiipeilymään ja ampumaan jousilla. Sen jälkeen menimme Villa Elbaan kuuntelemaan infoa ja kävimme syömällä. Ruoan jälkeen lähdimme majakkaseikkailulle ja saimme kaksi suklaarahaa.

Tiistaina meillä oli aamulla kahdeksalta aamupala ja yhdeksältä oli merentutkimusta ja melontaa. Illalla me avasimme kaloja. Minä, Pinja ja Laura avasimme viisi kalaa.

Illalla meillä oli vielä saunavuoro laiturisaunalla.

Keskiviikkona meillä oli aamulla tutkijapaja ja sen jälkeen hämähäkkisafari ja illalla oli vielä Tappaja-oravan seikkailu.

Torstaina aamulla oli korikiipeily ja pakohuoneseikkailu. Illalla oli vielä sarjakuvapaja.

Perjantaina aamulla kahdeksalta oli aamupala niin kuin joka aamu ja sen jälkeen loppulystit. Sitten olikin vuorossa kotimatka.

Tarina III

Maanantaina lähdimme koululta klo 9 bussilla kohti Kokkolaa. Ensimmäisenä Kokkolassa menimme syömään Laivurintalolle. Sen jälkeen kävimme Urheilutalolla seinäkiipeilemässä ja jousiammunnassa. Tämän jälkeen menimme Elbaan ja siellä kävimme välipalalla ja majoittauduimme. Sitten meidän täytyi lähteä majakkaseikkailulle. Tämä päivä oli siis aika kiireinen.

Tiistaina oli aamupala klo 8. Sen jälkeen klo 9 alkoi merentutkimus ja kanoottiretki. Kanootti retkellä käytettiin kajakkeja ja minä ja Netta olimme samassa kajakissa. Netta oli tosiaan sen jälkeen aivan märkä. Välissä oli ohjelmia, josta emme halua mainita... Sitten oli

vapaa-aikaa. Tosiaan menimme vielä Netan kanssa uitamaan heppoja ja sitten ensiksi Netta kaatui veteen ja oli aivan märkä. Sitten hetken kuluttua minäkin kaaduinkin sinne veteen.

Keskiviikkona aamuohjelmana oli tutkijapaja. Sitten oli vuorossa Tapaajaoravan seikkailu, jossa tunaroin vähän jalkaani. Illalla vielä söimme rannassa makkaraa ja paistoimme itse lettuja ja makkaroita.

Torstaina oli korikiipeilyä, pakohuoneseikkailu ja vielä sarjakuvapaja. Illalla oli vuorossa discoilua. Ilta-palaksi oli lämpimiä voileipiä.

Perjantain oli sitten aika pakata ja lähteä kotia kohti.

***Mukavaa joulunodotusta kaikille
Kielikylpylehden lukijoille!***

TERVEISIÄ LÄNSIMETSÄN KOULUSTA!

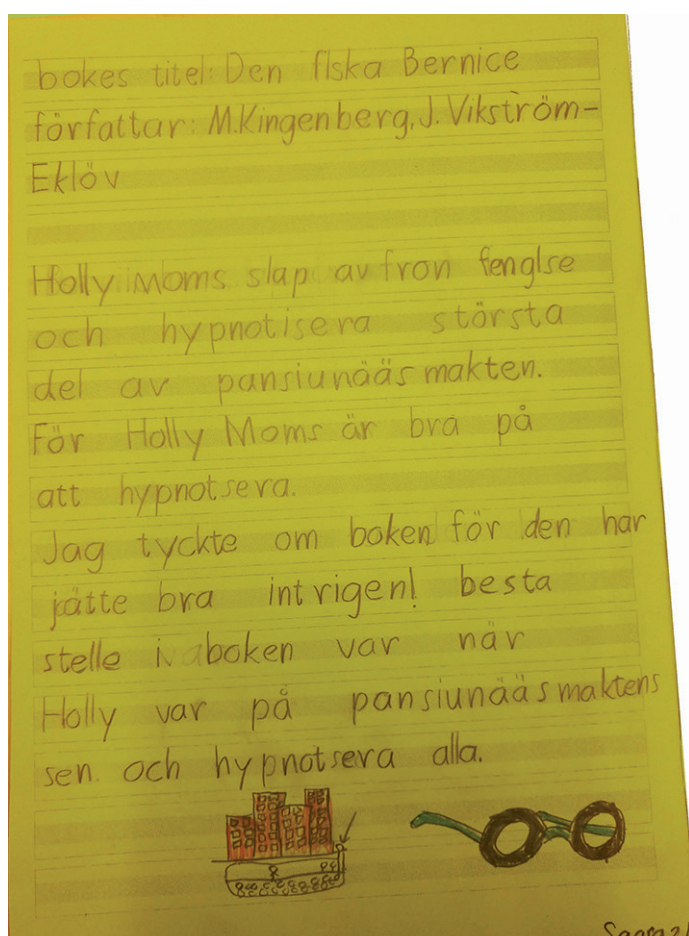
Länsimetsän koulun 2N-luokan oppilaat ovat innostuneet lukemisesta oikein toden teolla.

Lapset lukevat hienosti jo itse ja nauttivat myös kovasti yhteisistä tuokioista, jolloin heille luetaan ääneen ja luetusta keskustellaan.

Oppilaat ovat myös taitavia keskustelemaan ja miettimään lukemaansa. Viime aikoina on innostus kirjoittamiseen herännyt monella oppilaalla ja tällä kertaa päätimme kertoa kirjasta, jonka opettaja on syksyn aikana lukenut ääneen luokassa. Ensimmäisellä luokalla olemme lukeneet Patrik-sarjan kaksi ensimmäistä kirjaa ja nyt luimme kolmannen.

Kirjan nimi on Den falska Bernice ja siitä on saatu aikaan hienoja keskusteluja ystävyydestä ja muista tärkeistä aiheista, huumoria unohtamatta. Oppilaat odottavat jo innolla neljättä kirjaa!

Nina Peltomäki ja 2N-luokka, Länsimetsän koulu

bokens titel: Den falska
Bernice
författare: M. Klingenberg
J. Vikström-Eklöv

Iandra boken Irene var inte
bra kompis med Patrik.
Men hjälper dem kompisar.
Men Holly Moms hypnotisera
alla pensionärerna.
Bästa stället var
här pensionärerna
blev fria från hypnosen.

Leo 2N

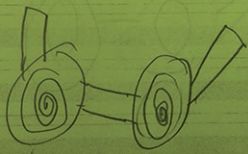
bokens titel: Den falska Bernice
författare: M. Klingenberg, J. Vikström
Eklöv

Vi har läst Den falska Bernice
alt va jätte långt så lång, till slut.
Falska Bernice kām, och hon va
påkittit hāllymoms och hon
va avānsjykitil, sin systar. Hon sa
ot vaktmästare at skryva bārt
sjydsnots. Och sen hāmna hun i fengelse.
sen efter allad hār är sen hār hon
slapt bārt frānfengelse och hon
jode dumma saker och sen
hāmna i jēnfengelse. Oddā va alt
bra, och då vinner Irene och Patrik
jēnresa till
kāharie öärna.

Elias 2N

bokens titel: Den falska Bernice
författare: M. Klingenberg
J. Vikström-Eklöv

De kommer en mystisk
Bernice och hypnotiserar
hela pensjonärsmakten
och Den falska Bernice är bra
på att hypnotisera och kemi
och såg att. Jag tycker
färdigt om Bli. keps men
boken var min favorit bok.

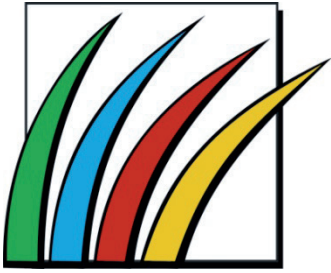
Sahna 2N

bokens titel: Den falska Bernice
författare: M. Klingenberg, J. Vikström-
Eklöv

Jag tyckte at boken var rolig
och spenande. Holly Moms är
bra på att hypnotisera.
Patrik och Irene hjälpte
Pensionärsmakten. Jag tyckte
at bästa stället är at
Patrik och Irene är bästa
kompisar. Holly Moms har
gått till fengelse. och
pålis mestaren trode at
Irene var en skurk. Men
Patrik och Bengta-Louise hjälpte.

Ami 2N

Kielet on kultaa!

Vaasan kielikylpy-yhdistys

Yhdistyksen tukeminen ja jäseneksi liittyminen

Vaasan kielikylpy-yhdistys ry on yleishyödyllinen rekisteröity yhdistys. Yhdistyksen toiminta keskittyy kielikylpylasten ja opetuksen tukemiseen.

Voit osallistua yhdistyksen toimintaan liittymällä jäsenperheeksi maksamalla jäsenmaksun. Jäsenmaksun suuruus on 15 euroa lukuvuodessa / perhe. Tämä maksetaan vuosittain syyskauden alussa tai halutessa voi maksaa myös pidemmän ajanjakson kerralla esim. päiväkotiki 30 e, alakoulu 90 e ja yläkoulu 45 euroa (yhteisöt 150 euroa).

Yhdistyksen jäsenmaksulla tuemme mm. koulujen ruotsinkielisen käsikirjaston täydennyksiä ja muita opetusmateriaalien hankintoja, tarjoamme tai avustamme kielikylpyoppilaille sekä päiväkotien kielikylpyryhmille ruotsinkielistä kulttuuria kuten esim. teatteria ja erilaisia tapahtumia. Lisäksi luokkien vanhempaintoimikunnat voivat hakea tukea luokan omaan, yhdessä opettajan kanssa toteutettavaan ruotsinkielistä ja ruotsinkielistä kulttuuria tukevaan toimintaan esim. leirikouluun tai opintomatkaan.

Maksamasi perhekohtainen jäsenmaksu tukee oman lapsesi kielikylvetystä!

Jäsentiedusteluja voi kysyä Kielikylpy-yhdistyksen hallituksen rahastonhoitajalta:
viitanen.u@gmail.com

Ystävällisin terveisin,

Susanna Heinonen
Kiky pj.

Kielet on kultaa!

Vaasan kielikylpy-yhdistys

www.vaasankielikylpy.fi

- perustettu v. 1992 yhdyssiteeksi kielikylpyoppilaiden ja -vanhempien, opettajien, viranomaisten ja tutkijoiden välille
- yhdistys, johon voivat liittyä kaikki kielikylvystä kiinnostuneet maksamalla jäsenmaksun allaolevalla pankkisiirrolla, viitteeksi **lapsen/lasten nimet ja osoite**
- osallistuu erilaisiin kielikylvyn yhteistyömuotoihin ja on mukana kielikylpyopetuksen kehittämisessä sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla
- osallistuu kielikylvyn kehitys- ja seurantaryhmän kokouksiin
- ajaa kielikylpyperheiden etuja ja ottaa kantaa ajankohtaisiin aiheisiin (mm. sisäroikeus, koulurakennusten sisäilmasto, tuntijakokysymykset, säästötavoitteet, jne.)
- avustaa mm. kielikylpyoppilaiden leirikouluja, retkiä, pelipäiviä ja teatterikäyntejä sekä materiaalihankintoja
- tukee kielikylpyopettajien täydennyskoulutusta myöntämällä heille stipendejä ja matka-avustuksia
- järjestää kielikylvyn eri sidosryhmien yhteisiä tapahtumia ja luentoiltoja
- julkaisee tiedotuslehteä "Vaasan kielikylpyuutiset", joka toimitetaan kaikille kielikylvyn sidosryhmille

**TERVETULOA MUKAAN TOIMINTAAMME! Kokouksemme ovat kaikille avoimia.
KATSO SEURAAVA KOKOUS KOTISIVUILTAMME KOHDASTA "Ajankohtaista."**

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	Nordea FI79 1528 3500 0292 31	IBAN FI79 1528 3500 0292 31	BIC NDEAFIHH
Saaja Mottagare	Vaasan kielikylpy-yhdistys ry	JÄSENMAKSU MAKSETAAN LUKUVUOSITTAIN (tilikausi on 01.08. -31.7.) jäsenmaksu on seuraava: 15 euroa/yksityishenkilö/perhe / vuosi.	
Maksajan nimi ja osoite Betalarens nam och adress		Maksaessasi <u>PIDEMMÄN JAKSON</u> kerralla Yhteisöt 150 euroa / 6 vuotta Päiväkodissa aloittavien perheet / yksit.henkilöt 30 euroa / 2 vuotta Keskuskoulussa aloittavien perheet / yks.henk. 90 euroa/ 6 vuotta Merenkurkun koulussa aloitt. perheet/yks.henk. 45 euroa / 3 vuotta HUOM ! Viitteeksi lapsen/lasten nimet ja osoite! (jos uusi jäsen, niin viitteeseen myös merkintä UUSI)	
Allekirjoitus Underskrift		Viitenumero Ref. nr	
Tilitä nro Från nto nr		Eräpäivä Förfallodag	Euro

KIELIKYLPY-YHDISTYKSEN HALLITUKSEN JÄSENET KAUDELLA 2017—2018

Puheenjohtaja	Susanna Heinonen
Varapuheenjohtaja	Maijastiina Jokitalo
Sihteeri	Elina Nevasaari
Rahastonhoitaja	Ulla Viitanen
Muut varsinaiset jäsenet	Outi Jalava Laura Larikka Alma Kangas Hanna-Maria Häivälä
Varajäsenet:	Riia Rintamäki Niina Perälä Rosa Koski
Asiantuntijajäsenet:	Päiväkodit : Marina Österberg Alakoulu: Päivi Vierola Lotta Sundell Yläkoulu: Jenni Innilä Yliopisto: Ei aktiivi jäsentä

